

พุทธศาสนา

พระอาจารย์สงบ มนสฺสนฺโต

ถาม-ตอบปัญหาธรรม วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๓

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขาว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ถาม : ๑. ทุกศาสนาล้วนแต่สอนให้ทุกคนเป็นคนดี ทำไมบางศาสนาถึงบอกว่าการฆ่ากันเป็นการสังคนขึ้นสวรรค์

หลวงพ่ : คำว่าศาสนาหลวงตาท่านจะพูดบ่อย ว่าศาสนามันเป็นลัทธิ ไม่ใช่ตัวศาสนา ถ้าตัวศาสนาหลวงตาจะบอกว่ามีแต่พระพุทธศาสนา เพราะพระพุทธเจ้าเป็นผู้ปฏิญาณนะ ว่าเราเป็นพระอรหันต์

เพราะว่าเป็นพระอรหันต์ปั๊บ มันต้องตอบคำถามได้ใช่ไหม พระพุทธเจ้าเวลาบิณฑบาตไปนะ ก่อนบิณฑบาตไปๆ เจอลัทธิต่างๆ พวกเดียรถีย์ นิครนถ์จะคุย ธรรมะกัน ปัญหานี้เขาจะแก้คำถามของพระพุทธเจ้าไม่ได้ แต่พระพุทธเจ้าจะเคลียร์ปัญหาของเขาได้ทั้งหมดเลย เพราะมันรู้ชัดรู้แจ้งใจ

ทีนี้ทุกศาสนาล้วนแต่สอนให้ทุกคนเป็นคนดี เราไม่มีศาสนาเห็นไหม แม้แต่สัตว์นะ มันก็อยากให้อูถูกมันเป็นสัตว์ที่ดี พ่อแม่ต้องการให้อูถูกเป็นคนดีทุกคน ฉะนั้นคำว่าคนดี ทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดีไหม ใช่ ! แล้วคำว่าศาสนามันต้องตอบสนองถึงชีวิตเราได้ทั้งหมด นี่มาจากไหน คำว่ามาจากไหน พระพุทธเจ้าเวลาท่านพูดนะ ท่านบอกว่าท่านเคยเป็นพระเวสสันดร ในสุดตันตปิฎก เวลาท่านพูดถึงอดีตชาติ ท่านเคยเป็นนกเขกเต้า ท่านเคยเป็น ท่านเคยเป็น คำว่าเคยเป็นคือจิตมันเคยเป็นมา ทีนี้การเคยเป็นมาเห็นไหม มันจะตอบเลยว่าทำไมถึงเป็นพระพุทธเจ้า ทำไมไม่เป็นพระสารีบุตร ทำไมถึงไม่เป็นพระโมคคัลลานะ พระโมคคัลลานะ พระสารีบุตรทำไมถึงต้องเป็นพระสารีบุตร ทำไมถึงต้องเป็นพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าตอบได้หมดนะ นี่ตัวศาสนามันจะตอบได้หมดเลย

พระพุทธเจ้าบอกว่า ท่านเป็นพระพุทธเจ้าเพราะว่าท่านปรารถนาพุทธภูมิ พอท่านปรารถนาพุทธภูมิ ท่านก็สร้างบุญญาธิการ ต้องสร้างไง อย่างเช่น เราทำงาน เราจะทำอะไรมาสมัครงาน ถ้าเราไม่มีวุฒิเราจะสมัครงานได้ไหม แต่พระพุทธเจ้าชาติสุดท้าย พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ ต้องสละลูกสละเมีย ถึงสุดท้ายเพราะธรรมชาติของการผูกพันของคนมันอยู่ตรงนี้ พระเวสสันดร เห็นไหม สละหมดเลย นางมัทรี เทวดามาขอ ทุกคนมาขอ

ฉะนั้น เหตุที่จะเป็นพระพุทธเจ้ามันมีอยู่แล้ว พระพุทธเจ้าสร้างของพระพุทธเจ้ามา พระพุทธเจ้าเห็น พอพระพุทธเจ้าเกิดมาเป็นเจ้าชายสิทธัตถะเห็นไหม ตั้งแต่ตอนเกิดที่สวนลุมพินีวัน เห็นไหม “เราจะเกิดชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย” เด็กนะ ฟังเกิดนะ ปฏิญาณตนเลย ทั้งที่ยังไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้านะ มันพร้อมมาแล้วไง

ฉะนั้น คำว่าศาสนานี้มันจะตอบโจทย์ คือตอบปัญหาชีวิตเราได้หมดเลย ฉะนั้น คำว่าตอบปัญหาชีวิตเรา อย่างเช่น เราชาวพุทธ ลองภาวนาไปสิ ถ้าภาวนาไปนะ ทุกคนที่นั่งอยู่นี้ภาวนาไปจะเป็นพระอรหันต์นะ มันจะล้าง มันจะแก้ไขหัวใจทั้งหมดเลย ที่นี้หัวใจนะ ในใจของทุกคนมีบวกมีลบ เพราะเวลาที่มีบวกมีลบ คือว่ามีกรรมดี กรรมชั่ว

ที่นี้กรรมดีก็มี กรรมชั่วก็มี ความดีก็เคยทำมา ความผิดพลาดก็เคยทำมา ที่นี้กรรมดีกรรมชั่ว ขั้วบวกขั้วลบในใจมันมีพลังงานของมัน ที่นี้พอเราจะไปล้าง เราจะไปแก้ไข ถ้าเราป่วยนะ ไปหาหมอ ถ้าหมอวินิจฉัยโรคเราผิด หมอจะรักษาเราไม่ได้ไหม หมอต้องวินิจฉัยว่าเป็นโรคอะไร แล้วรักษาตามโรคนั้นจริงไหม แล้วมันจะหายตามโรคนั้น

เวลาจะเข้าไปถึงการแก้กิเลสของเรา เราจะไปเห็น เราจะเข้าใจหมดเลย อย่างเช่น พระพุทธเจ้าบอกว่าเราเคยเป็นพระเวสสันดร เห็นไหม เคยเป็นมา นี่ถ้าศาสนาต้องเป็นอย่างนี้ ศาสนาจะตอบโจทย์ชีวิตเราได้หมดเลย นั่งอยู่นี้มาจากไหน แล้วตัวเองจะตอบตัวเองนะ นั่งอยู่นี้มาจากไหน มาเกิดอย่างไร แล้วมาอยู่เพื่ออะไร แล้วพอชำระแล้วจบนะ จบ! ถ้าไม่จบนะ เราไม่รู้ พอเราไม่รู้แล้ว พอหมดชาตินี้มันขับเคลื่อนไป เพราะมันมีแรงขับ

ฉะนั้นการเกิดและการตายนี้เราควบคุมไม่ได้ ทุกคนควบคุมการเกิดและการตายของเราเองไม่ได้ มันจะควบคุมโดยกรรม โดยพลังงานที่ทำมา นี่พอพลังงานทำมา คำว่า

ศาสนาพุทธ พุทธศาสนา ศาสนาแห่งปัญญา ปัญญาพุทธะมันจะรู้จบใจ ทุกศาสนา สอนให้เป็นคนดี แต่ทำไมบางศาสนาบอกว่าการฆ่ากันเป็นการส่งคนขึ้นสวรรค์ ถ้าเป็น ความเห็นของพวกเรา เราจะว่าไม่ใช่ศาสนา เป็นความเชื่อของเขา แต่มันไม่มีหรอก มัน เป็นไปไม่ได้

ถ้าส่งคนขึ้นสวรรค์ มันก็เหมือนสมัยโบราณนะ เขาบูชาัญญกัน เขามาขึ้น ส่ง ขึ้นสวรรค์ ฉะนั้นเวลาเขาจะฆ่ากันส่งขึ้นสวรรค์ เขาต้องฆ่าไอ้คนที่ฆ่า ภูจะส่งมึงขึ้น สวรรค์แทน ไอ้คนจะฆ่าเขามันยอมให้เขาฆ่าไหม มันก็ไม่ยอม ทุกคนไม่ยอม เวลาเรา จะบูชาัญญคนอื่นเราทำได้ แต่เขาจะบูชาัญญเราไม่ได้นะ เราเป็นผู้มีอำนาจ เราจะเอาสัตว์ ตัวนั้นมาบูชาัญญ แต่คิดมุกกลับเลย เอาคนที่บูชาัญญเขาอะ จับตัวเองมาบูชาัญญมึงยอม ไหม บูชาัญญก็เพื่ออะไรละ ก็เพื่อความสงบสุข เพื่อประโยชน์ของตัว แล้วถ้ามอง ผลประโยชน์ของตัวก็เอาตัวเองบูชาัญญซะสิ ทำไมไม่บูชาัญญ นี่พูดถึงการฆ่าแล้วส่ง คนไปขึ้นสวรรค์ ไม่มีหรอก

การฆ่าอะ เพราะศาสนาพุทธเราไม่ให้ฆ่า ไม่ให้ทำลายใครทั้งสิ้น สัตว์ทุกดวงใจ ทุกชีวิตรักชีวิตทุกตัว ไม่มีสัตว์ตัวใดไม่รักชีวิตของตัวเอง ในเมื่อเขารักชีวิตของเขา เขาก็ ต้องรักชีวิตของเรา ในเมื่อเรารักชีวิตของเรา เขาก็ต้องเคารพชีวิตของเขา ฉะนั้นเรื่อง อย่างนี้ไม่มี การฆ่าแล้วเป็นบุญอย่างนี้ไม่มี

แต่ถ้าพูดถึงศาสนาสอนให้คนเป็นคนดีทุกศาสนา เราจะลบทิ้งนะ สัตว์โลกทุก ประเภทต้องสอนคนให้เป็นคนดี อยากให้ลูกเป็นคนดีทั้งหมด อยากให้เผ่าพันธุ์ของ ตัวเองดีทั้งหมด ฉะนั้นคำว่าศาสนาตัดทิ้งไปเลย แต่ถ้าคำว่าศาสนาปั๊บนี มันลึกซึ้งกว่า นั้น ฉะนั้นสิ่งที่การฆ่ากันต่างๆ นั้นเราจะลบ เราจะตัดคำว่าศาสนาทิ้งเลย แต่ถ้าเขาเชื่อ กันว่าเป็นศาสนานั้นก็เป็นกรรมของสัตว์ เพราะเป็นความเชื่อของเขา เราบังคับความ เชื่อใครไม่ได้

ถาม : ๒. ทำไมคนเราถึงชอบหลงไปในรูปลักษณะที่สวยงาม แต่ไม่ชอบจิตใจ ที่สวยงาม

หลวงพ่ : แหม ! สดุดเลย เขาบอกว่าคุณเขาให้ดูที่น้ำใจเห็นไหม คำถามอย่าง นี้มันเป็นอย่างไร มันเป็นที่ว่าคนเรามันมีวุฒิภาวะของใจ คุณานิลปะติ ทุกคนไปดู

แตกต่างกันไหม แต่ละคนมองศิลปะ เวลาไปดูภาพศิลปะกัน เพื่อขัดเกลาจิตใจให้เราสวยงาม ที่นี้เรามองศิลปะนี้ มุมมองของแต่ละบุคคลมันก็ไม่เหมือนกัน

ที่นี้ย้อนกลับมา ทำไมคนชอบรูปลักษณะที่สวยงาม เพราะวัตถุที่สวยงามเป็นวัตถุที่มันหยาบไ้ง ที่คนจับต้องได้ไง แต่การทำความดีที่เป็นความสวยงาม ทุกคนเห็นได้ยาก

อย่างเช่น เรานี้ ใครจะว่าเราดีหรือเราชั่วละ ทุกคนมันก็เห็นว่า เอ่อ นี่พระนะ กลับไปบ้านแล้วไม่รู้ว่าเป็นพระหรือไม่เป็นพระ เพราะเราอยู่คนเดียวนะ เพราะเห็นรูปลักษณะมันเห็นได้ง่ายไง แต่ความดี การกระทำนี้มันเห็นได้ยากไง ฉะนั้นเรื่องคุณงามความดี เรื่องความสวยงาม ความงามมีน้ำใจนี้ หัวใจงามนี้สำคัญมากเลย ถ้าหัวใจงาม คนที่งามนะมีความสุขก่อนเพราะหัวใจเรางาม คนดีคิดแต่เรื่องดี ๆ นะ คิดเรื่องชั่วเรื่องลามกจากเปรตไม่ได้ คนชัวนะมันคิดเรื่องดีไม่ได้ มันคิดแต่เรื่องลามกจากเปรต ถ้ามันคิดแต่เรื่องลามกจากเปรตนะ การกระทำของมันจะเป็นอย่างไร หน้าผากนั้นเป็นความดี แต่มันจะมีเลศนัย มีฉากหลังให้เราได้ทุกข์ยากหมดเลย

ฉะนั้น แต่ถ้าคนดีนะ ดีจากภายในเห็นไหม มันคิดเรื่องนั้นไม่ได้หรอก จริงๆ นะ บางทีเวลาเราไปฟังไอ้คนที่มันคิดชั่ว คิดทำร้ายกันนี้ มันวางแผนซับซ้อน โอ้อโฮ ลึกกลับซับซ้อน จนเราคิดกันไม่ถึงเลยเห็นไหม นี่! ความไม่งามจากหัวใจ แต่ถ้าเป็นความงามจากหัวใจมันสุดยอดมาก มันเป็นความจริง แต่เป็นเพราะวุฒิภาวะของจิต

ว่าใครเข้าคอกมัน อาจารย์องค์ไหนเป็นอย่างไง แล้วลูกศิษย์มันชอบอย่างนั้นนะ ว่าใครเข้าคอกมัน ฉะนั้นถ้าอาจารย์เป็นอย่างนั้นแล้วเห็นลูกศิษย์เป็นอย่างนั้นนะ นั่นละ วัวของเขา คอกของเขา มันเป็นอย่างนั้น แล้วเราจะไปทำลายคอกของเขา คอกยังทำลายได้ง่ายๆ นะ ไปรื้อก็หมดใช้ไหม แต่ความคิดความชอบนี้เราทำลายของใครได้

ฉะนั้นเวลาบอกว่าทำไมเขาชอบ ขออย่างเดียวขอให้เราอย่าชอบ เราอย่าเป็นไปอย่างเขาก็แล้วกัน เรามีหลักของเรา โอ้อย่างนี้เขาเรียกว่าจริตนิสัย การสร้างสมาธิเหมือนรสชาติอาหาร อาหารแต่ละคนกินอาหารไม่เหมือนกัน แตกต่างกัน ฉะนั้นเวลาคนชอบอาหารอย่างไร เขาก็ว่าอาหารนั้นถูกปากเขาว่าอร่อย ถ้าอาหารนั้นไม่ถูกปากเขา

เขาก็ว่าไม่อร่อย จริตนิสัยถ้ามันชอบ มันพอใจมันๆ ก็จะเป็นอย่างนั้นนะ แต่นี้มันก็เป็น
เวอร์กรรมของคน โดยธรรมชาติทุกคนก็ต้องชอบของดีงามทั้งนั้นนะ

ฉะนั้นถ้ามันงามเพราะหัวใจ มันงามเพราะนามธรรม พระพุทธเจ้าสอนอย่างนี้นะ
สอนเรื่องงามหัวใจ เพราะว่าเรื่องงามหัวใจ กลิ่นของศีลหอมทวนลม คุณงามความดีของ
เรา เห็นไหม ถ้าใครเป็นคนดีคนหนึ่ง เพื่อนคบคนนั้นคนดี ยิ่งพ่อแม่จะบอกว่าเด็กคน
นั้นเป็นคนดี กลิ่นของศีลของธรรมมันหอมทวนลม กลิ่นของโทษ กลิ่นของความชั่ว มัน
ก็ทวนลม ทวนลมไปในทางที่ลบ

ฉะนั้นไอ้เนี่ยมันเป็นอำนาจาสนา ถ้าจิตใจเราดีนะมันจะเข้าได้อย่างนี้เลย เขาเรียก
เข้ากันโดยธาตุ พระพุทธเจ้าบอกลูกศิษย์พระสารีบุตร ๕๐๐ เป็นผู้มีปัญญาหมดเลย ลูก
ศิษย์ของพระโมคคัลลานะ ๕๐๐ มีฤทธิ์มีเดช ชอบมีฤทธิ์มีเดชเหมือนกัน ลูกศิษย์ของ
เทวทัตตามกจากเปรตหมดเลย มันชอบเหมือนกันไง ฉะนั้นการชอบอย่างนี้ เราก็ไม่
อยากชอบอย่างนั้น เราไม่ต้องการชอบอย่างนั้น เราต้องการชอบแต่คุณงามความดี

แต่คุณงามความดี ดูลูกศิษย์พระสารีบุตรสิ มีแต่ปัญญานะ แล้วคนที่ปัญญาทาง
อิ่งนี้ ไปคุยกับคนมีปัญญานี้ โอ๊ย เราคุยกับเขาไม่รู้เรื่องแล้ว ไปถึงโคนเป็นลูกไล่เขา
ตลอดเลย แล้วจะพัฒนาอย่างไรให้มีปัญญาเท่าเขา ธาตุคือความชอบ คือจริตนิสัย ธาตุ
ใจ น้ำเข้ากับน้ำ น้ำมันเข้ากับน้ำมัน

ฉะนั้นโดยหลัก โดยข้อเท็จจริง คนทุกคนปรารถนาดี อยากได้ดี แต่เพราะกิเลส
ค้นหาความทะยานอยาก สิ่งที่มีมันปิดหัวใจมา มันถึงไม่เข้าใจ หรือไม่เห็นความดีของ
น้ำใจใจ มันไปเห็นความดีของวัตถุ เช่น ตอนนี้อยู่แจกดังค์ ใครก็อยากได้ แต่เขาให้ทำ
ความดีไม่ค่อยอยากทำ ถ้าเขาแจกดังค์นะทุกคนแบมือขอเลยละ แต่บอกให้ทำดีนะ
ความดีมันจะมาถึงเรานะ เหอะ เหนื่อย! เหมือนกัน แล้วถูกต้อง ทุกคนชอบรูป หลง
รูปของความสวยงาม ทำต่อไปเนาะ เพราะเวลาเรามันจะน้อย

ถาม : ๑. เคยเห็นคนที่ไปวัด ฟังพระสวดมนต์ พนมมือ แต่ปากคุยกันเรื่องที่
บ้าน จะเป็นบาปหรือเป็นบุญ

หลวงพ่ : เป็นบาป มันมีบุญกับบาป เหรียญมี ๒ ด้าน อย่างเช่น สวดมนต์ได้บุญ ใหม ได้บุญเราไปวัด ฟังพระเทศน์ได้บุญใหม่ ได้บุญ แต่เราไปคุยกันมันก็บาป เหรียญ มี ๒ ด้าน มันได้ทั้งบวกและลบไง ทีนี้บวกลบใครได้มากกว่ากัน ถ้าพระองค์นั้น ถ้า เป็น ครูบาอาจารย์ อย่างเช่น ถ้าเป็นพระพุทธเจ้า หรือพระสารีบุตร พระอรหันต์ เวลา เทศนาว่าการแล้วเราไปทำลาย เหมือนกับในวงสัมมนาเห็นไหม เขาต้องการการอบรม นะ แล้วเราไปทำให้หนวกหูเขาเห็นไหม แต่เราไปเราได้ใหม่ เหมือนกัน แล้วบอกว่า โอ๊ย ไปวัดไปฟังเทศน์ พนมมือได้บุญ ไซ้ ได้บุญส่วนหนึ่ง ได้บุญโดยกิริยา แต่ถ้าเรา ตั้งใจฟังด้วย แล้วเราได้รับความรู้ด้วย โอ้โฮ นี่สุดยอดเลย

แต่ถ้าปากคุยกันนะ ตบปากตัวเองเลย ได้บาปสิ บาปเพราะไปทำให้คนอื่นเขา เสียหาย คนอื่นเขาตั้งใจฟังทำให้เขาหนวกหู แล้วถ้าเกิดเขาเป็นธรรมขึ้นมาแล้วเราไป ทำ เหมือนเด็กมันตั้งใจทำการบ้าน แล้วเราไปชวนมันคุย เราได้บุญหรือได้บาปละ ได้ บาปสิ เพราะเด็กมันจะทำการบ้าน พรุ่งนี้มันจะไปโรงเรียน มันมีการบ้านไปส่งครูมัน เราไปชวนมันคุย ชวนมันเล่น สุดท้ายพรุ่งนี้เช้ามันไม่กล้าไปโรงเรียน เพราะมันไม่มี การบ้านไปส่งครู นี่ไง เพราะการคุยของเราทำให้เขาเสียหายเห็นไหม

แต่ถ้าเด็กมันเห็นภาพชัด แต่ไปคุยกันที่วัดมันเห็นไม่ชัดหรือ เพราะเราคุยกันเรา ไม่รู้เรื่อง แต่ไอ้คนนั่งฟังเขารำคาญจะตาย มันก็เป็นบาปสิ ถ้าอย่างนี้แล้วมันต้องตั้งใจ อย่างทำ แต่เวลามันเผลอ เพราะอะไรรู้ใหม่ เพราะเวลาไปวัด ยิ่งเวลาคนตาย รุ่น เดียวกันเห็นไหม ไม่เคยเจอกันมา ๒๐ ปีไป ทุกคนพอเพื่อนตายก็ไปกันหมดนะ ไม่เคย เจอกันมา ๒๐ ปี พอเจอกันนะมันคุยกันทั้งวันเลย ยิ่งคุยกันมาก เพราะมันไม่ได้เจอกัน นาน คือมันไปหมดตัว พุทจนเสียงดังลั่น มันนึกว่าไม่มีใครได้ยินใจ เวลาล้มตัวมันเป็น อย่างนั้น ถ้าไม่ล้มตัวมันจะไม่ทำอย่างนั้น เขาจะทำคุณงามความดีกัน เราก็ก็นำทำลาย เขา มันก็เป็นบาป ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ละ

ฉะนั้น บอกว่า อ้าว เป็นบาปแล้วไปวัดทำไมละ เขาไปวัด ไปวัดใจ หลวงปู่ฝั้น บอกไปวัดไปวัดใจ วัดพฤติกรรมของเราใจ เราเข้าวัดแล้วเรามีพฤติกรรมอย่างไร วัดนะ วัตรปฏิบัติ มันไม่ใช่วัด ค เด็ก วัด วัตถุ วัดโบสถ์ วัดวิหาร ไอนั้นมันหินทรายปูนนะ มา วัด นั่งเรียบร้อยนะวัด วัตรของเรา วัตรคือข้อวัตรปฏิบัติ

ถาม : พระอรหันต์กับพระโพธิสัตว์ แตกต่างกันอย่างไร

หลวงพ่ : พระโพธิสัตว์เป็นพื้นฐานให้เกิดพระอรหันต์ เป็นสัตว์ก็เป็นพระโพธิสัตว์นะ ในสมัยพุทธกาล พระพุทธเจ้าไปเกิดเป็นกวาง เกิดเป็นลิง เกิดเป็นกระต่าย เพราะเป็นพระโพธิสัตว์หมายถึงว่าเป็นหัวหน้า คำว่าโพธิสัตว์หมายถึงว่าสร้างโพธิญาณ

การสร้าง อย่างเช่น ที่บอกว่าพระพุทธเจ้าเป็นพระพุทธเจ้าเพราะอะไร ศาสนาจะตอบว่า เพราะได้สร้างมาอย่างนั้นถึงได้เป็นพระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์คือการสร้าง

อย่างเช่นพระโพธิสัตว์นะ มีคนเยอะมากที่ปรารถนาพุทธภูมิ ปรารถนามาเป็นพระโพธิสัตว์ พระโพธิสัตว์เป็นคนที่จิตใจดีงาม ที่ว่าเห็นน้ำใจงาม น้ำใจงามนี้ พระโพธิสัตว์จะเป็นผู้คิดเสียสละ เห็นคนทุกข์คนยากอยากจะช่วยเหลือเขา อยากจะเจื้อจามเขา อยากทำอะไรเขานี้ นี่จิตใจของพระโพธิสัตว์ ถ้าทำอย่างนี้ พระโพธิสัตว์หมายถึงว่า ผู้ที่บำเพ็ญญาณอยู่

พระอรหันต์เกิดต่อเนื่องจากพระโพธิสัตว์ ถ้าไม่มีพระโพธิสัตว์ ไม่มีบารมีธรรม ไม่มีการสร้างคุณงามความดีมา จะเกิดพระอรหันต์ไม่ได้ พระอรหันต์เป็นผลขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วมีอริยสัจ เพราะพระอรหันต์ สาวกสาวกจะได้ยินได้ฟังแล้วปฏิบัติตาม เพราะพระอรหันต์หมายถึงการชำระกิเลสทั้งหมด

พระโพธิสัตว์เหมือนปุณฺชน พระโพธิสัตว์คือคนดี เพราะพระโพธิสัตว์ ถ้าพระพุทธเจ้ายังไม่พยากรณ์ พระโพธิสัตว์นี้ก็กลับเป็นคนชั่วได้ พระโพธิสัตว์คือเลิกใจ เราสร้างความดีมาเยอะแยะเลย แล้วท้อใจ ไม่เอา เลิกดีกว่า นี่ พระโพธิสัตว์ พระโพธิสัตว์ถึงไม่แน่นอนใจ พระโพธิสัตว์หมายถึงว่าคนดีคนหนึ่ง เขาเรียกว่าพระโพธิสัตว์

แล้วถ้าพระพุทธเจ้าพยากรณ์แล้ว คุณติ เมื่อก่อนเราก็ไม่เข้าใจนะ เราไปดูไอ้พวกคิลปะ ไปเมืองจีนเห็นไหม มันจะมีที่ว่าเขานอนเห็นไหม เวลาเรากราบพระ เวลาที่ทิเบตเขากราบพระเขานอนไปเลย นอนไปเลยนะ มันเกิดจากในพระไตรปิฎกมีพระไตรปิฎกนี้ พระพุทธเจ้าเสวยชาติ จำไม่ได้ ที่ว่าพระพุทธเจ้ามาแล้วทำอนนกันไม่

ทันใจ ก็เอาตัวนอนทาบไปเลย พอนอนไปพระพุทธเจ้าก็เดินเหยียบร่างนี้ไปเลย แล้วพยากรณ์ไว้ พยากรณ์ว่าต่อไปพระพุทธเจ้าจะเป็นพระพุทธเจ้าชื่อว่าสมณโคดม คือพระพุทธเจ้าพยากรณ์ไว้ ซึ่งพยากรณ์ พอพยากรณ์นี้กลับไม่ได้แล้ว ถ้าเป็นพระโพธิสัตว์ที่พระพุทธเจ้าพยากรณ์แล้ว จะเป็นอย่างเดียว แล้วจะไปข้างหน้าอย่างเดียว ถอยกลับไม่ได้

อย่างเช่นพระโพธิสัตว์นะ หลวงปู่มั่นท่านปรารธนาเป็นพระโพธิสัตว์ เจ้าคุณอุบาลีท่านก็ปรารธนาเป็นพระโพธิสัตว์ แล้วหลวงปู่มั่นท่านกลับของท่าน แล้วหลวงปู่มั่นท่านพยายามจะไปพูดกับครูบาศรีวิชัย หลวงตาเล่าประจำว่า หลวงปู่มั่นนะ เวลาครูบาศรีวิชัยเป็นพระโพธิสัตว์ มันจะสร้างบุญญานุการ สร้างแต่คุณงามความดี แต่พอสร้างคุณงามความดีโลกเขาอิจฉาทาร้อน เขาก็สร้างความขัดแย้ง คือภาษาโลกว่ากลั่นแกล้งกันตลอด จนหลวงปู่มั่นท่านอยู่กับครูบาศรีวิชัยที่เชียงใหม่ หลวงปู่มั่นไปบอกครูบาศรีวิชัยว่า “เลิกเถอะ” คือว่าให้ทิ้งพระโพธิสัตว์ ให้ปฏิบัติเข้าไปเป็นพระอรหันต์เลย

ครูบาศรีวิชัยพูดกับหลวงปู่มั่น นี่หลวงตาเล่าว่า “มันไม่เป็นอิสระกับตัวเองแล้ว” คือตัวเองไม่สามารถจะเลิก จะละได้ พอพูดอย่างนี้ปั๊บนี้นักปราชญ์กับนักปราชญ์จะรู้ทันกัน พอครูบาศรีวิชัยพูดอย่างนั้นปั๊บนี้นักปราชญ์ก็เข้าใจว่าครูบาศรีวิชัยได้รับพยากรณ์แล้ว คือละไม่ได้แล้ว จะเป็นพระโพธิสัตว์ไปเรื่อยๆ จนกว่าจะเป็นพระพุทธเจ้าองค์ต่อไป แล้วก็อีกแสนยาวไกลนัก ยังต้องไปเรื่อยๆ ต้องสร้างบุญญานุการไปอีกมาก

ฉะนั้นว่าพระอรหันต์กับพระโพธิสัตว์แตกต่างกันอย่างไร พระอรหันต์คือจิตใจที่เป็นพระอรหันต์ จิตใจที่สะอาดบริสุทธิ์แล้ว จะไม่มีการเกิดอีกแล้ว พระโพธิสัตว์จิตใจเป็นปุถุชน แต่กำลังสร้างคุณงามความดีเพื่ออำนาจบารมี เพื่อเข้าไปสู่ความเป็นอรหันต์ใจ

ฉะนั้นพระอรหันต์กับพระโพธิสัตว์แตกต่างกัน คำว่าโพธิสัตว์ อย่าไปตื่นตื่น วัว ควาย ช้าง ม้า ก็เป็นพระโพธิสัตว์ได้ พระโพธิสัตว์ หมายถึง คนดี สัตว์ที่ดี มันพาฝูง

มันไปทำที่ดีๆ มันปกป้องฝูง ดูเลฝูงของมัน นั่นคือโพธิสัตว์ คือการสร้างคุณงามความดี

ฉะนั้นพอบอกพระโพธิสัตว์นะ เรานี้หงายหลังตั้งเลย พระโพธิสัตว์ทำอะไรก็ได้ ไม่กล้าวิจารณ์ ไม่กล้าส่องกล้องพระโพธิสัตว์ กลัวตัวเองจะเป็นกรรม พระโพธิสัตว์ใช้ไหม พระโพธิสัตว์ต้องเข้ากล้องจุลทรรศน์เลย พระโพธิสัตว์ดีหรือไม่ดี

ฉะนั้นคำว่าพระโพธิสัตว์นี้ มันจะทำให้พวกเราไม่กล้าตรวจสอบ คนจะคิดจะชั่ว ต้องตรวจสอบ อย่าดีชั่วเพราะข่าวลือ ฉะนั้นเพราะมีคนอ้างว่าโพธิสัตว์ โพธิสัตว์เพราะคำว่าพระโพธิสัตว์คือว่าเขาถูกต้องไง ไม่ใช่ ไม่ใช่ ฉะนั้นพระโพธิสัตว์หมายถึง จริต หมายถึงการสร้างบารมี แต่พระอรหันต์เราจบแล้ว พระอรหันต์คือผู้สิ้นกิเลส เหมือนกับไม่มีเจตนา ไม่มีสิ่งใดเลย มีแต่กิริยาเฉยๆ ไม่มีสิ่งใดเป็นโทษอีกเลยพระอรหันต์นี้ไม่มี แต่มีการกระทำอยู่ มีการเคลื่อนไหวอยู่เพราะยังมีชีวิตอยู่ ชีวิตนี้ยังมีอยู่ ชีวิตนี้ยังดำรงต่อไป แต่จะไม่เป็นโทษกับใครเลย เว้นไว้แต่ไอ้คนคาดหมายไว้สูงแล้วไปคาดกิริยาว่า ถ้าเป็นพระอรหันต์ต้องเป็นพระพุทธรูป ขยับไม่ได้เลย ห้ามหายใจด้วยหายใจเดียวไม่ใช่พระอรหันต์ เพราะการคาดหมายของเราคนเดียว

แต่ตัวของพระอรหันต์ไม่มีโทษไม่มีภัยกับตัวท่านอยู่แล้ว จบสิ้นกระบวนการ ไม่มีเจตนา ไม่มีสิ่งใดๆ เลย มีแต่การหมุนไปโดยความว่างเปล่า ฉะนั้นถึงไม่มีโทษมีภัยกับใคร ในตัวเองก็ไม่มีโทษภัยกับตัวเอง กับคนอื่นก็ไม่มีโทษมีภัยกับคนอื่น ไม่มีเด็ขาด มีแต่คุณเท่านั้นเอง แต่คนรู้จักคุณหรือไม่รู้จักคุณนั้นอีกเรื่องหนึ่ง

ถาม : ๑. เคยได้ยินเรื่องนรก ๑๐ ขุม มีจริงหรือเปล่าคะ แต่ละขุมมีอะไรบ้าง คนทั่วไปเขารู้หรือเปล่านั้นคะ

หลวงพ่ : นรกนี้มี ๖ ขุมนะ ใช้ไหม นรกมีกี่ขุม ๑๐ ขุมหรือ ฉะนั้นนรกมันหนึ่งขุมแล้วนี่ มันมีขุมย่อยไปอีก ฉะนั้น สวรรค์ ๖ ชั้น พรหม ๑๖ ตัวเลขมันสับสน

ฉะนั้นได้ยินว่านรกมี ๑๐ ขุม มีจริงหรือเปล่านั้นคะ

หลวงพ่ : จริง มีทวีปออสเตรเลียไหม มีทวีปเอเชียไหม มีทวีปแอฟริกาไหม มีไหม มี เพราะมันมีใช้ไหม มีภพไง นรกสวรรค์มันเหมือนกับทวีปๆ หนึ่ง นี่เรายกเปรียบเทียบ

เหมือนทวีปนะ นรกสวรรค์เป็นภพ คำว่าภพเขาเรียกว่าวัฏฏะ กามภพ รูปภพ อรูปภพ อรูปภพนี้ อรูปภพคือพรหมเห็นไหม ความรู้สึกเรานี้

สมมุติตัวเองว่าตายเดี๋ยวนี้ พอเราตายตม ! ความรู้สึกเราจะไปอยู่ที่ไหน ฉะนั้น พอตายตมนี้ ไอนรกสวรรค์ คนทำชั่วตกนรก เขาไปเกิดในนรกอเวจี ไปเกิดเป็นเปรต เป็นผี มันก็ไปอยู่ในภพของเขา

ในภพของเขาก็เปรียบเหมือนทวีปๆ หนึ่ง เพราะมันมีของมัน แล้วอย่าง ออสเตรเลียมีไหม อเมริกามีไหม แอฟริกามีไหม มี แล้วถ้าเราไปอยู่ที่นั่น เราก็เป็น ประชากรที่นั่นใช่ไหม แต่ถ้าเราอยู่ที่นี้ แต่เขามีไหม เราจะปฏิเสธความมีของเขา ไม่ได้ เรายกให้เห็นเป็นทวีปเพราะว่ามันเป็นวัตถุ

ฉะนั้น นรกสวรรค์มันก็เป็นภพ แต่มันจะเห็นได้ด้วยตาใจใจ ตาใจมันจะเห็นได้ เลย ถ้าคนเห็นนะ มันจะรู้จะเห็นได้เลย เพราะจิตของโยมที่เรานั่งกันอยู่ที่นี่ ทุกดวงใจนี้ เมื่อวานมีไหม เมื่อวานมีใช่ไหม วันนี้มีไหม แล้ววันนี้มีมาจากเมื่อวาน จิตปัจจุบันเรา เป็นมนุษย์เราเป็นคนใหม่ ใช่ไหม มีชีวิตมีความรู้สึกใหม่ มี แล้วความรู้สึกอันนี้มันมาจากไหน มันมาจากภพอดีตนั้นไง ถ้ามันมาอย่างนั้นปั๊มนี่ นรกถึงมีไหม มี แต่ไม่ได้ ถ่ายวิดีโอมาให้ดู

ถ้าถ่ายวิดีโอมาให้ดูก็จะเห็นด้วยกัน อันนี้มันถ่ายมาไม่ได้ นี่ไง เพราะคำว่าถ่าย วิดีโอมาให้ดูไม่ได้ ฉะนั้นพอถ่ายวิดีโอมาให้ดูไม่ได้ เขาถึงเห็นเป็นปัจจุตัง เป็น สันทิฎฐิโก ของดีมีจากความสัมผัส มีจากความรู้ความเห็น ถ้าความสัมผัสความรู้ ความเห็นมี

อย่างโยมมาด้วยกัน นั่งรถมาด้วยกัน รถคันนั้นมันไม่ต้องเถียงกันแล้วว่ารถยี่ห้ออะไร เบาะเป็นอย่างไร เพราะมันนั่งมาด้วยกัน จิตที่มันเวียนตายเวียนเกิด มันได้นั่งรถ มันนั่งโดยสารมา จิตที่เวียนตายเวียนเกิดในวัฏฏะมานี้ มันมีภพมีชาติของมันมา สิ่งนี้มีอยู่ ถ้าไม่มีอยู่ เราต้องถามตัวเองว่าถ้านรกสวรรค์ไม่มี เรานั่งกันอยู่ที่นี่มันมาจากไหน แล้วถ้านั่งตรงนี้มันต้องมีที่มา แล้วที่มาจากไหนล่ะ มาจากนรกก็ได้ มาจากสวรรค์ก็ได้ มาจากมนุษย์ก็ได้ มนุษย์เกิดเป็นมนุษย์ก็ได้ มันก็หมุนมานี้แหละ

ฉะนั้นสิ่งนี้มี นรกสวรรค์มี ทำชั่ว ทำสิ่งที่ไม่ดีงาม ผลตอบสนองมันก็เป็น
อย่างนั้น ทำคุณงามความดี ผลตอบสนองมันก็มีความร่มเย็นเป็นสุขก็เกิดบนสวรรค์
ทำคุณงามความดีหรือความชั่วพอนปนเปกัน แล้วก็มาเกิดเป็นมนุษย์อีก มนุษย์นี้มันเป็น
ภพกลาง ภพกลางมันได้สร้างคุณงามความดี สร้างอะไรไปตอบสนองต่อไปเรื่อยๆ

ฉะนั้น สิ่งนี้มันเป็นสถานที่ เป็นสถานะ เป็นวิญญูะ เราจะปฏิเสธหรือจะไป
ทำลาย เหมือนคุณนี่ ใครจะไปทำลายคุณได้ คุณเขาเอาไว้ขังคนผิดนะ สิ่งที่เขาให้คุณ
งามความดี เขาจะให้ไปเห็นไหม เวลาสโมสรสันนิบาต เวลาเขามีกันเขาเชิญแต่คน
ดีไปนะ ฉะนั้น ถ้าเราทำดีเราก็ไปสภาวะแบบนั้น ถ้าเราทำชั่วเราก็ตกนรกอเวจี ฉะนั้น
เราไปทำลายเขาไม่ได้หรอก

เราจะบอกว่าไอ้วิญญูะ นรกสวรรค์อย่างนี้ไม่มีใครไปสร้างมัน ไม่มีใครไป
ทำลายมัน มันมีของมันอยู่อย่างนั้น ทวีปต่างๆ ก็มีของเขา ทวีปนี้ยังเป็นวัตถุที่มันแปร
สภาพนะ นรกอเวจี ไอ้พวกวิญญูะนี้ไม่แปรสภาพ มันมีของมันอยู่อย่างนั้น
พระพุทธเจ้ามารู้มาเห็น ครูบาอาจารย์มารู้มาเห็น เราไม่มีทางที่จะไปทำลายได้หรอก
จะเอาระเบิดปรมาณูไประเบิดมันทั้งก็ไม่ได้หรอก เพราะมันมีของมันอยู่อย่างนั้น ให้เรา
หมุนเวียนไปอยู่สถานะนั้นต่างหาก ฉะนั้นมันเป็นเรื่องของวิญญูะ

ถาม : ๑. สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทำไมเรียกโลกนี้ว่าทะเลทุกข์ แต่ทำไมไม่เห็นคนเขาจะ
เดือดร้อนอะไรเลย

หลวงพ่ : ไม่ใช่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เรียกว่าทะเลทุกข์ ครูบาอาจารย์ หรือเหมือนกับว่า
พระโพธิสัตว์ หรือพระอรหันต์นี้ พระอรหันต์หรือพระอริยบุคคล ทำไมถึงเรียกโลกนี้
ว่าทะเลทุกข์ เพราะมันเป็นความทุกข์จริงๆ ถ้าไม่มีความทุกข์จริงพวกโยมร้องไห้กัน
ทำไม เวลาเสียอกเสียใจ เวลาเดือดร้อนทุกข์ยาก ร้องไห้ทำไม การร้องไห้เพราะเราอยู่
ในวังวนของความทุกข์ใจ เวลาเรามีอะไรผิดพลาด เรามีอะไรเจ็บช้ำน้ำใจ มีอะไรอยู่กับ
โลกนี้ เวรกรรมมันบีบคั้นเข้ามา เราไม่ได้ทำอะไรเลยนะ ขับรถไปเฉยๆ ขับรถไปดีๆ
เขาเอารถมาเสยตูด ตูม ! เลยนะ ทุกข์ไหม เราไม่ได้ทำเขา เราอยู่ในสังคม ทะเลทุกข์ก็
เพราะเหตุนี้ไง

ทะเลทุกข์คือผลของวิภวาทะ คือผลของกามภพ อรูปภพนี้ไง นี่ทะเลทุกข์ เพราะจิตนี้เวียนไป ก็เปรียบเหมือนวิภวาทะ เหมือนกับทะเล มันมีปลาฉลามมันมีอะไรมาคอยกัดเรา แล้วเราต้องว่ายวนเวียนอยู่ในทะเลนั้นนะ คนเราจะเกิดเป็นมนุษย์นะเหมือนเต้าตาดอยู่ใต้น้ำ ถ้าโผล่ขึ้นมาเขาเอาบ่วงวางไว้ในทะเลเห็นไหม ถ้าโผล่ขึ้นมาในบ่วงนั้น คือได้เกิดเป็นมนุษย์ ถ้าโผล่ขึ้นมาไม่เข้าในบ่วงนั้น ก็เกิดในวิภวาทะ ผลของวิภวาทะนั้นไงทะเลทุกข์นี้

แต่ทำไมไม่เห็นคนเขาจะเดือดร้อนเลย

ไม่เดือดร้อนก็คนตาบอด คนตาบอดไม่กลัวอะไรเลยนะ คนตาบอดจะไม่รู้อะไรเลย ฉะนั้นเราเป็นคนตาดี เราเห็นไปหมดเลยนะ เดินเข้าไปนี่ โอ้โฮ นี่กองไฟ โห นั่นมีแต่สิ่งปฏิกูล คนตาดีพอไปเห็น โอ้ย มันเดือดร้อนกันไปหมดคนะ

คนตาบอดนะ โอ้โฮ สบายมาก เห็นปฏิกูล โอ้โฮ กลิ่นหอม ทำคนเขาไม่เดือดร้อนกันเลย ไม่เดือดร้อนเพราะมันโดนกิเลสบังตา แล้วพอกิเลสก็เป็นความชอบใจ เห็นไหม เขาบอกเลยนะสวรรค์นี้ไม่มีผู้ชายเลยละ เพราะผู้ชายมันไปเที่ยวสำมะเลเทเมา บนสวรรค์ไม่มีผู้ชายเลย

นี่ก็เหมือนกัน เพราะมันไม่เห็นโทษนี้ นี่ ทำไมคนเขาไม่เดือดร้อน เรานี้ะไม่มีโรคไม่มีภัยเรายังถือตัวถือตนได้นะ แต่ถ้าเราเป็นโรคร้ายขึ้นมา หมอบอกว่าอีก ๖ เดือนตาย คนๆ นั้นจะตกใจมาก คนเราทุกคน จิตใจนี้ สิ่งที่ชอบ ที่แสวงหา ที่ดิ้นรนกันอยู่นี้เพราะอะไร เพราะค่านิยมของใจ ถ้าใจมีค่านิยมอย่างนั้นปั๊บ มันก็เห็นว่าไม่เห็นเดือดร้อนเลย

พอค่านิยมที่เขาหาว่านี้ เขายกเลิกใช้หมดเลย พຼ່ງนี้เขาประกาศว่าเงินบาทนี้เลิกใช้ ไอ้พวกนี้ร้องให้ตายห่าเลย ไอ้ที่สะสมไว้ชักตายเลย แล้วเดือดร้อนไหมเดือดร้อนไหม ทำไมเขาไม่เดือดร้อนเลย เขาไม่เดือดร้อนเพราะเขาอยู่ในสังคมที่เขาคิดกันเองไง สังคมที่เราอยู่นะเป็นสมมุติ ค่าของเงินก็สมมุติกันว่ามีค่า ทุกอย่างสมมุติขึ้นมาแล้วแข่งขันกัน ยิ่งตอนนี้นะ ค่าของเงินๆ สมมุติ กับค่าของทองคำ ค่าของแร่ธาตุที่มีค่า เพราะตอนนี้คนมันหันกัน

เงินสะสมในโลกนี้ที่เขาหาเงินกันมานี้ พวกเศรษฐีมหาเศรษฐีเขามีเงิน เงินเย็น เขาจะใช้อะไร ไม่มีอะไรจะใช้แล้ว จะไปลงทุนที่ไหนมีแต่ลดค่า ซื้อแร่ธาตุดีกว่า ซื้อทองคำดีกว่า นี่ไง ค่าของมันโดยค่าตามความจริงของมัน ที่นี้บอกว่าเพราะเราอยู่ในสังคม อยู่ในค่านิยมของสังคม แต่เราไม่อยู่ในค่าของความเป็นจริง แม้แต่แร่ธาตุที่มีค่าทองคำมีค่าขนาดไหน เวลาไม่มีอาหารเอ็งจะกินทองคำไหม มันใช้ประโยชน์กันคนละชนิดโวย ทองคำมันมีค่าในตัวของมันเอง แต่มันไม่มีประโยชน์กับชีวิตหรอก ที่นี้เพียงแต่ว่าเงินทองเรามีมหาศาล เราไม่รู้จะใช้อย่างไรเราก็ก็นำไปลงทุนในทองคำเท่านั้นเอง

ฉะนั้น เราจะมาเปรียบเทียบว่าทำไมคนไม่เดือดร้อนไง คนไม่เดือดร้อนก็คิดว่ามันมีสมอง คนเรานี้อยู่ด้วยปัญญาๆ ทุกอย่างเจริญด้วยปัญญา ปัญญาโลกกับปัญญาธรรมนะ ปัญญาโลกคือโลกียปัญญา ปัญญาโลกคือความคิดของโลกๆ ความคิดแบบวิทยาศาสตร์

วิทยาศาสตร์พิสูจน์ความรู้สึกของเราไม่ได้นะ วิทยาศาสตร์พิสูจน์ค่าทางวิทยาศาสตร์ได้ แต่วิทยาศาสตร์พิสูจน์ความรู้สึกของเราไม่ได้ วิทยาศาสตร์พิสูจน์การเกิดและการตายของเราไม่ได้ แต่ถ้าจิตใจเราๆ พิสูจน์ได้ ถ้าพิสูจน์ได้เมื่อไหร่ล่ะ เขาจะเดือดร้อนมาก นี่ ! ทำไมเขาไม่เดือดร้อนเลย เขาไม่เดือดร้อนเพราะเขาพิสูจน์อะไรไม่เป็น แต่ถ้าเขามีหุมีตา เขาพิสูจน์เป็นขึ้นมานะ เขาจะเดือดร้อนมาก เดือดร้อนเพราะอะไร เดือดร้อนเพราะว่าเวลาเราจะสิ้นแล้ว ทุกคนเวลาชีวิตที่ได้มา อายุที่ได้มาก็เป็นเวลา ที่เสียไป แล้วมันจะตาย แล้วมันจะต้องไปเผชิญกับเวรกรรมของมัน

มันจะเผชิญเวรกรรมของมัน มันถึงพยายามจะสร้างอะไร เพื่อจะเอาตัวรอดไง เพราะมันจะเดือดร้อนทันทีเมื่อหัวใจมันเปิด มันจะมีคบบอด มันจะไม่เดือดร้อนอะไรเลย เพราะมันคิดว่ามันจะอยู่ค่าฟ้าใจ นี่พูดถึงตอบเป็นค่านิยมความเห็นใจ นี่เรื่องของโลกนะ

ทำไมว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์เขาเรียกว่าโลกนี้มีแต่ทะเลทุกข์ แต่ทำไมไม่เห็นคนเขาเดือดร้อนกันเลย

เราก็ก็น่าไม่เดือดร้อนด้วย เพราะถ้าเราคิดอย่างนั้น แต่ถ้าเราหุตาสว่างเราจะเดือดร้อน

ถาม : ๒. พระอานนที่ปฏิบัติรับใช้พระพุทธองค์แล้วก็ได้สำเร็จธรรม แล้วบุคคลทั่วไปจะปฏิบัติรับใช้ใครถึงจะดีล่ะ

หลวงพ่ : รับใช้ตัวเองสิ พระอานนที่ปรารถนามาเป็นผู้อุปัฏฐาก องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอานนที่มีบุญกุศล ฉะนั้นการปฏิบัติอุทิศ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเขาเรียกอุปัฏฐาก แต่เวลาพระอานนที่จะเป็น พระอรหันต์ พระอานนที่ต้องปฏิบัติด้วยตัวของพระอานนตัวเอง แล้วเวลาพระอรหันต์ ในสมัยพุทธกาลเขาก็ปฏิบัติของเขา

ในเมื่อพระอานนที่ปฏิบัติองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคืออะไร คือพุทธะ พุทธะคืออะไร คือผู้รู้ ผู้รู้คืออะไร ผู้รู้คือจิตวิญญาณของเราไง แล้วทำไมไม่ดูแลตัวเองล่ะ ทำไมไม่ดูแลหัวใจล่ะ นี่ไง แล้วบุคคลทั่วไปจะปฏิบัติรับใช้ใคร ปฏิบัติรับใช้คนอื่นก็ยิ่งปฏิบัติยิ่งไกล

เพียงแค่เขาไปหาครูบาอาจารย์กัน เขาก็จะไปพึ่งเทศน์นี่ไง ไปครูบาอาจารย์ ก็เหมือนเราเป็นนักมวยไซ้ไหม ครูบาอาจารย์ก็เป็นพี่เลี้ยง คอยให้น้ำให้ท่าเราไง นี่ก็เหมือนกัน ไปหาครูบาอาจารย์ ครูบาอาจารย์ก็คอยแนะนำเรา อย่างเช่น ถามมานี้ ครูบาอาจารย์จะตอบ ถ้าไม่ถามมาใครจะตอบ

แล้วนี่พระอานนที่ไปรับใช้พระพุทธเจ้า แล้วเราจะไปรับใช้ใคร แล้วพระพุทธเจ้าเป็นพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าคือองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรินิพพานไปแล้ว ก็เอาธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไป แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในหัวใจเราล่ะ พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ผู้รู้ลึก หัวใจของเราละ ทำไมเราไม่อุปัฏฐาก

พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของคุณ อยู่ในบ้านนะพ่อแม่คือพระอรหันต์ของเรา เราจะทำบุญที่ไหนเราก็ต้องทำบุญกับพ่อแม่เราก่อน เราดูแลพ่อแม่เราก่อน แล้วดูแลพ่อแม่เสร็จแล้วจะดูแลใครต่อไปล่ะ ก็ดูหัวใจเราไง ดูความรู้สึกเรานี้ ทำไมมันเร้าร้อน ทำไมมันมีความทุกข์ แล้วทำอย่างไรมันจะคลายทุกข์ เห็นไหม

ถ้าอุปัฏฐากที่นี้ เท่ากับอุปัฏฐากพุทธะ เท่ากับอุปัฏฐากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอานนท้อปัฏฐากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราจะต้องอุปัฏฐากหัวใจของเราเอง เราจะดูแลหัวใจของเรา ปฏิบัติหัวใจของเราให้พ้นจากกิเลสได้เหมือนกัน

ถาม : ทำไมถึงเกิดมาเป็นกะเทย ทำไมกะเทยถึงไม่ค่อยเข้าวัด

หลวงพ่ : โอ้อย่างนี้มันมีมาตั้งแต่สมัยพุทธกาลนะ กะเทยนี้พระพุทธเจ้าเรียกว่า บัณเฑาะก์ ในพระไตรปิฎกเขาเรียกว่าบัณเฑาะก์ ถ้าเป็นบัณเฑาะก์แล้วเห็นไหมบวชพระไม่ได้ ทำไมถึงว่าเกิดมาเป็นกะเทย ทำไมเราเป็นผู้หญิง ผู้ชาย มันมีเพศหญิงเพศชาย เพศสมณะ เป็นเพศ เพศหญิง เพศชาย เพศสมณะ

ฉะนั้นคำว่ากะเทยหรือเพศที่เป็นกลางนี้ ทุกคนนะผู้หญิงก็อยากเกิดเป็นผู้ชาย ผู้ชายอยากเป็นผู้ชายมาก ผู้ชายก็อยากเกิดเป็นผู้หญิง แรงปรารถนา แรงความเป็นไปนี้จิตใจมันไปก่อน แต่ร่างกายมันไม่เป็นอย่างนั้น เวลาเกิดมันก็ซบไปเรื่อยๆ มันจะกลับกัน ระหว่างหญิงกับชายมันจะกลับของมันไป จนมันถึงที่สุด

พระอานนทนี่เคยเป็นผู้หญิงมาก่อน พระอานนท้ออยากเป็นผู้ชายเห็นไหม ก็เกิดตายเกิดตาย ๕๐๐ ชาติ จากหญิงเป็นชายโดยสมบูรณ์ จากชายเป็นหญิงโดยสมบูรณ์ ๕๐๐ ชาติ ฉะนั้นคำว่า ๕๐๐ ชาติ นี่มันจะเปลี่ยนไปอย่างนี้ มันจะเปลี่ยนไป

ฉะนั้นแรงปรารถนาของคนมันมี ฉะนั้นที่ว่าทำไมถึงเกิดเป็นกะเทย ความปรารถนา หัวใจนี้ ที่นี้ในวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์เห็นไหม เวลาลูกเราเกิดมาแล้วนี่ เป็นผู้ชายต้องเลี้ยงให้สมกับเป็นผู้ชาย อย่าไปเลี้ยงในวงกับผู้หญิง ถ้าไปเลี้ยงกับผู้หญิงเดี๋ยวจะเป็นกะเทย นี่พูดถึงสิ่งแวดล้อมของโลกที่เขาคิดกันทางจิตวิทยา

แต่ถ้าความเป็นจริงเขาก็มีกรรมมีเวรของเขา เขาเกิดมาเขามีกรรมมีเวรของเขา แรงปรารถนา แรงความเป็นไปของเขา คือหัวใจปรารถนาเห็นไหม ดูอย่างเช่นเราเห็นไหม เวลาไม่มีความรักก็เฉยๆ นะ ถ้ามีความรักนะใจจะขาดเลย โอ้เนี่ยความชอบก็เหมือนความรักอันหนึ่ง แรงปรารถนาในหัวใจที่ต้องการ ต้องอยากเป็นไปเห็นไหม

พออยากเป็นไป อำนาจนี้ถึงบอกว่า ความรู้สึกของคน ยอดมนุษย์คือหัวใจเห็นไหม หัวใจนี้ประเสริฐมาก ฉะนั้นสิ่งที่เขาเป็น อันนี้เมื่อก่อนนะ ถ้าเป็นสมัยโบราณ ใครมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร สิ่งนี้เขาจะเก็บไว้ แต่ในสมัยปัจจุบันเรียกว่า ประชาธิปไตย ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพ พอมีสิทธิเสรีภาพการแสดงออกใจ นี่การแสดงออกมา มันจะออกมา ฉะนั้นเรื่องอย่างนี้มันมีจากหัวใจ จากต้นข้าว จากความคิดของคน จากแรงปรารถนาของคน จากระสนิยม จากความเป็นไปของเขา ฉะนั้นถ้าเขาถึงที่สุดแล้ว เขาก็จะเป็นเพศโดยชัดเจน เขาจะเป็นหญิงหรือเป็นชายโดยชัดเจนของเขา ถ้าเขาไปถึงที่สุด ถึงความปรารถนาของเขา แต่ขณะที่มันเป็นไปเห็นไหม

นี่ ความเปลี่ยนแปลงไง มันจะย้อนกลับไปตั้งแต่ที่ว่านรกขุมไหน ขุมไหน เหมือนกัน มันหมุนไปในวัฏฏะ อันนี้คือนรก นรกเป็นๆ ใจ นรกหัวใจ นรกคือว่าแรงปรารถนา ปรารถนาแล้วไม่สมความปรารถนาเป็นทุกข์ แล้วด้วยแรงปรารถนาก็มันมีความปรารถนาของมันมาก แล้วมันยังไม่ถึงที่สุดของมัน มันก็มีความทุกข์ของมันไปเป็นธรรมดา แต่ถ้ามันเป็นไปตามข้อเท็จจริงนั้น มันก็ทุกข์เหมือนกัน ทุกคนเกิดมาทุกข์หมดละ แต่ความทุกข์โดยอย่างนั้น กับความทุกข์โดยแรงปรารถนาที่มันยังไม่ได้ตามเป็นจริง กรณีอย่างนี้ละ มันไม่อยากจะยกเลิก ยกแล้วเดี๋ยวจะหาว่าเอาพระโพธิสัตว์มาอ้างอิง

พระโพธิสัตว์เห็นไหม หลวงปู่มั่นปรารถนามาเป็นพระโพธิสัตว์ นี่! แรงปรารถนา แต่ทำไมหลวงปู่มั่นลาพระโพธิสัตว์ได้ละ อันนี้ก็เหมือนกัน มันลาได้ ถ้ามันทำความเข้าใจได้ มันลาได้ คือว่าไม่เป็นตามแรงปรารถนา ให้เป็นตามข้อเท็จจริง เป็นหญิงเป็นชายโดยข้อเท็จจริง มันก็จบ

แต่ถ้ามันไม่เป็นอย่างนั้นมันก็เป็นไป มันเป็นอย่างนี้มาตลอด มันมีมา มันมีมา เพราะอะไร เพราะมันเป็นเรื่องของนามธรรมที่.. เรามาเกิดเป็นชาตินี้ มันในปัจจุบันนี้ มันมีที่ไปที่ไป แล้วที่ไปที่ไปนี้ ไม่มีใครจะไปเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์ ไม่มีใครจะไปเปลี่ยนแปลงเรื่องเวรเรื่องกรรมในจิตเราได้

พอมันเป็นอย่างนี้แล้วนี่ เพียงแต่เขาถามว่า ทำไมถึงเกิดใจ ทำไมถึงเป็นอย่างนี้ เราพูดถึงเหตุผล แล้วเหตุผลนี้มันยังมีข้อโต้แย้งเยอะมาก ใครจะมาโต้แย้งว่าเราพูดถึง

หมดก็ไม่ใช่ไร เพราะอันนี้มันจะออกเว็บไซต์ เคี้ยวออกไปมันจะเป็นประเด็นมานะ โอ้ กูจะรู้ได้อย่างไร เออ เขาเรียกว่าอะไรนะ เขาเรียกว่าเดาเอา แต่เป็นแรงปรารถนา นี่ความเห็นเรา

ถาม : จิตกับความคิดแตกต่างกันอย่างไร

หลวงพ่ : โอ้โฮ! (เวลาไม่มีโวย) จิตคือพลังงาน ความคิดคืออาการของจิต คอมพิวเตอร์มันใช้อย่างไร คอมพิวเตอร์นี้ถ้าไม่มีไฟ จิตคือพลังงานคือตัวไฟฟ้า ความคิดมันเกิดนะ ถ้าไฟฟ้าเข้าไปในเครื่องใช้ไฟฟ้าสิ่งใด มันแสดงออกอย่างไร ความคิด! เราตั้งสติไว้ความคิดมีไหม ตั้งสติไว้ ความคิดหายหมดเลย มีแต่ความรู้สึกความรู้สึกคือตัวจิต อยากเห็นจิตนะ กลั่นลมหายใจเลย กลั่นลมหายใจไว้ นั่นนะคือตัวจิต เพราะกลั่นลมหายใจไว้ความคิดไม่มี กลั่นลมหายใจสิ มันไม่คิดอะไรเลย นั่นนะจิต พอผ่อนลมหายใจความคิดมาเลย ความคิดไม่ใช่จิต ความคิดเป็นความคิด

ความคิดคือขั้น ๕ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ สังขารคือความคิด ความปรุงแต่ง ความปรุงแต่งคือความจินตนาการ ความจินตนาการถ้าไม่มีตัวพลังงาน ไม่มีตัวจิต พลังงานก็ปรุงแต่งไม่ได้ คอมพิวเตอร์ถ้าไม่มีไฟฟ้าก็ใช้ไม่ได้ ของเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกอย่างไม่มีพลังงานก็ใช้ไม่ได้ พลังงานคือตัวจิต ความคิดคือขั้น ๕ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ความคิดไม่ใช่จิต ความคิดเกิดจากจิต ความคิดเกิดจากพลังงาน

ฉะนั้นตัวพลังงานคือตัวจิต ความคิดเกิดจากตัวพลังงาน ฉะนั้นความคิดนี้มันตกผลึกมา เห็นไหม ความคิดอย่างหายาบ ความคิดอย่างละเอียด ความคิดมีหลายขั้นตอนมาก เวลาความคิดนะ ขั้นอย่างหายาบ ขั้นอย่างกลาง ขั้นอย่างละเอียด ขั้นอย่างละเอียดสุดในหัวใจ ขั้นคือความคิด ความคิดของโสดาบัน ความคิดของสกิทา ความคิดของพระอนาคา ความคิดของพระอรหันต์ แตกต่างกันหมดเลย ปฏิบัติไปจะเห็น (เวลาไม่มี ถ้าเวลามี โอ้โฮ พุคได้ครึ่งวันเลย)

ถาม : ๑. ตายแล้วคนเราไปอยู่ที่ไหนล่ะ สามีจริงในโลกนี้หรือไม่ล่ะ

หลวงพ่ : เรานั่งอยู่นี้แล้วสมมุติว่าเราตาย เราก็นั่งอยู่นี้ เวลาเราตายนะส่วนใหญ่คนนั่งไม่ได้ เวลาเราตายคนจะนอน เวลาตายจิตมันออกจากร่าง เวลาคนเราเป็นเจ้าชายนิทร่า สมองตายเขาคิดว่าคนนี้ตายแล้ว ไม่ตาย จิตยังไม่ออกจากร่าง ไม่เรียกว่าคนตาย ตัวจิตไม่ใช่ความคิด ความคิดเป็นความคิด ตัวจิตคือตัวพลังงาน ถ้ามีพลังงานอยู่คนนั้นไม่มีวันตาย ในเมื่อสมองไม่ทำงาน จีพจรไม่มี สิ่งใดๆ ไม่มีเลย แต่มีความรู้สึกอยู่ เจ้าชายนิทรายังกรอกตาไปกรอกตามา ไม่ใช่คนตาย

คนเรานะถึงเวลาให้ออกซิเจน ให้ทุกอย่างนะถ้าซักออกซิเจนออกก็ตาย แต่ยังไม่ซักออกซิเจนก็อยู่ เพราะว่าคนเราเกิดมา จิตนี้ปฏิสนธิเกิด พอเกิดแล้วมันจะอยู่ในร่างกายนี้ไปจนชีวิตหนึ่ง แต่พอเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมา ประสาทสัมผัสความรู้สึกของร่างกาย ความเสื่อมสภาพไปมันไม่รับรู้ พอสมองเริ่มไม่รับรู้ แต่ตัวพลังงานยังอยู่ ไม่ถือว่าคนตาย

ถาม : คนตายแล้วไปอยู่ที่ไหนคะ

หลวงพ่ : คนตายนะ จิตปัจจุบันนี้ เราเป็นปัจจุบันความรู้สึกเราเต็มตัว เวลาตายจิต ใจความรู้สึกอันนี้มันเคลื่อนออกไปจากเราเฉยๆ พอเคลื่อนออกไปอย่างนั้นมันไม่มีกายเนื้อ พอจิตออกไปมันมีแต่ความรู้สึก คนเรานี้ทำลายร่างกายได้ มือตัดทิ้งได้ ร่างกายเอาเข้าไปบดๆ ในเครื่องบด บดละเอียดหมดเลย แต่บดความรู้สึกเราให้ตายได้ไหม บดความคิดให้ตายได้ไหม บดพลังงานให้ตายได้ไหม ใครจะทำลายพลังงานตัวนี้ได้ถ้าไม่ใช่มรรคญาณ ไม่ใช่มรรคญาณจะทำลายจิตนี้ไม่ได้เลย

ฉะนั้น คนตายแล้วไปอยู่ที่ไหนคะ คนตายแล้วก็อยู่อย่างนี้ แต่จิตนี้มันไปตามเวรตามกรรม ถ้าคนนี้สร้างบุญไว้มาก จิตคบดีเวลาตายนะ รถม้า รถเทวดา มาจอดเต็มไปหมดเลย เชิญให้ขึ้นสวรรค์ เทวทัตเวลาตายนะ เทวทัตนี้ถูกธรณีสูบตั้งแต่ชีวิตเป็นๆ เลย

แต่ถ้าคนมีกรรมมากนะ เวลาจิตออกจากร่างปั๊บเลย หลวงตาบอกว่าคนเรายังสวปรมาทกันอยู่ เพราะสถานะของมนุษย์ลมหายใจยังอยู่ ถ้าลมหายใจขาด จิตออกจากร่าง มันจะไปตามแรงกรรม ดีหรือชั่ว ชั่วตกต่ำ ไปตามแต่่นรกอเวจี ดี ลอยขึ้นสู่ที่สูง ไปสู่สวรรค์ พรหม แต่ถ้าในปัจจุบันมันแก้ไขของมัน

ตายแล้วไปไหนล่ะ ผิมีจริงหรือเปล่าล่ะ ถามตัวเองกลับว่า กลัวผีไหมล่ะ ถ้ากลัวผี ก็ผิมีไง เพราะอะไรรู้ไหม เพราะเราเป็นผีตัวแรกไง จิตวิญญาณตัวนี้คือผี จิตวิญญาณตัวนี้ถ้าทำดีเขาเรียกว่าเทพ เรียกว่าเทวดา มนุสสเปโต มนุษย์เปรต มนุสสติรัจฉานโน มนุษย์สัตว์ มนุสสเทโว มนุษย์เทวดา ร่างกายเป็นมนุษย์ ความรู้สึกนึกคิดเป็นเทวดาเป็นผู้เสียดสละ ร่างกายเป็นมนุษย์จิตใจเป็นสัตว์เดียรัจฉานเที่ยวทำลายเขา ร่างกายเป็นมนุษย์จิตใจเป็นเทวดาเที่ยวแผ่แผ่เขา นี่มันเป็นโดยสถานะความรู้สึกความคิด

ฉะนั้น ผีตัวนี้ ผีตัวนี้ ไม่ต้องไปกลัวผีตัวไหน กลัวผีเรื่อนี้ให้ดีกว่า ถ้าผีเรื่อนี้ได้พัฒนา ได้ประพฤติปฏิบัติ ผีเรื่อนี้เข้มแข็ง ผีป่าจะเข้ามาอาศัยไม่ได้ แต่ถ้าผีเรื่อนี้อ่อนแอ ผีเรื่อนี้ไม่เข้มแข็ง ผีเรื่อนี้ไม่ประพฤติปฏิบัติ สงสัยไปหมดเลย แล้วเวลามีทุกข์มียากขึ้นมา ต้องรับขั้น ๕ ต้องให้ผีป่ามาทับซ้อน ตัวเองก็มีผีเรื่อน้อยอยู่แล้ว ยังเอาผีป่าเข้ามาอาศัย ผีตัวนี้ผิมีจริงไหม ถามตัวเองว่าผิมีหรือเปล่า

นี่คำตอบจากศาสนา นี่เห็นไหมศาสนาไม่สำคัญ คนเขาไม่เห็นโทษ เพราะอะไร เพราะตามันมีดบอดมันเลยไปถือผีกัน แต่ไอ้ผีตัวนี้มันโดนชำระล้างแล้วมันจะเป็นเทพ มันจะเป็นพรหม ไอ้ผีตัวที่นั่นอยู่นี้ ฉะนั้นผิมีจริงหรือเปล่าล่ะ ถามตัวเองว่ากลัวผีหรือเปล่า ผิมีจริง ๆ ผีก็คือจิตวิญญาณไง จิตวิญญาณนี้เรียกว่าผี แล้วความรู้สึกเรามี แล้วเวลาเราตายไปแล้ว จิตวิญญาณนี้จะเคลื่อนออกไปก็คือผี

แต่ถ้าเคลื่อนออกไปดีเรียกว่าเทพ โลกของจิตวิญญาณมีนะ โลกของวิทยาศาสตร์ก็มี โลกของจิตวิญญาณก็มี ฉะนั้นไอ้ผีตัวนี้แหละ ผิมีจริงหรือเปล่าล่ะ ถามตัวเองว่ากลัวผีหรือเปล่าล่ะ ถ้าไม่กลัวเดี่ยวจะพาไปเที่ยวป่าช้า

ถาม : หลังจากทำบุญแล้ว เวลาอุทิศส่วนกุศลหรือกรวดน้ำนั้น หากอุทิศให้ตัวเองด้วยนั้น ถูกต้องหรือเปล่าล่ะ

หลวงพ่ : ถูกต้อง อุทิศส่วนกุศล เวลาเรามีเพื่อนมีฝูง ไซ้ไหม มีพี่น้อง มีป่า มีน้ำ อาณาครอบครัวเรา มันมีการทำดีทำชั่ว มันมีการขัดแย้งกันมาทั้งนั้นนะ เขาเรียกเจ้ากรรมนายเวร มันมีกันอยู่ ทีนี้เราทำบุญกุศลนะ เราก็ขอโทษขอโพยอุทิศส่วนกุศลให้ เพราะจิตวิญญาณ อาหารของใจคือบุญกุศล คือความเมตตา ความให้อภัยต่อกัน ไอ้โลก

ของมนุษย์ โลกของวิทยาศาสตร์ โลกของวัตถุ โลกของสสาร โลกของจิตวิญญาณคือ
โลกของน้ำใจ

ฉะนั้นเวลาเราทำบุญแล้วอุทิศส่วนกุศลให้ทุกๆ คนเลย แล้วอุทิศให้ตัวเองด้วย
ถ้าอุทิศให้ตัวเองเห็นไหม ตัวเองจะมีสติปัญญาขึ้น ตัวเองจะเห็นคุณค่าขึ้นไง ทำบุญ
กุศล โอ้อโฮ เงินก็หายาก เงินก็ไม่มีจะอย่างไร ไม่ต้อง เห็นเขาทำคุณงามความดีกัน
เห็นเขาสร้างกุศลกัน อนุโมทนาไปกับเขาบุญเต็มๆ เลย เห็นเขาทำคุณงามความดี
สาธุ เราอยากทำอย่างนี้แต่เรายังทำไม่ได้ ถึงเวลาวันใดวันหนึ่งเรามีโอกาส เราจะทำ
อย่างนี้ อย่างนี้ นี่ไง บุญไง บุญไม่ใช่เราไม่มีปัญญาแล้วเราทำบุญไม่ได้ เราอุทิศ
ส่วนกุศล อุทิศให้ได้ตลอด

คำว่าอุทิศส่วนกุศล คือศาสนาพุทธ พุทธศาสนาเขาเรียกว่าอภัยทาน ให้อภัยต่อ
กัน ยิ้มแย้มต่อกัน ใครทำผิดแล้วให้ออกสาธุ ให้เขาแก้ไข แต่ถ้ามันผิดบ่อยๆ มันผิด
เรื่อยๆ ก็ไม่ไหว ก็ต้องค่อยๆ กันมันออกไป คนชั่วทำความชั่วง่ายทำความดียาก คนดี
ทำความดีง่ายทำความชั่วยาก

ผู้ที่บริหารเขาต้องมีพรหมวิหาร ๔ ถึงที่สุดแล้วจะต้องอุเบกขา ธาตุใจ ธาตุ
มหาโจรก็คือมหาโจร กันเขาไว้ไกลๆ กันเขาไว้อย่าให้เขาเข้ามาทำลายสังคมของเรา กัน
เขาไว้ ถ้าธาตุอย่างนั้นคือธาตุอย่างนั้น ดูเห็นไหม แร่ธาตุอย่างไรมันอยู่ของเขา

ฉะนั้นคำว่าอุทิศส่วนกุศลนี้ ต้องอุทิศนะ อุทิศส่วนกุศลเพราะทุกคนตระหนี่ถี่
เหนียว ทำบุญก็ไม่อยากจะทำบุญ ใ้บุญแล้วก็ไม่ให้ใครเลย บุญของกูกอดไว้แน่นเลย
เทียนเล่มหนึ่ง จดไว้เล่มหนึ่งมันจะไหม้หมดนะ เทียนเล่มหนึ่งเทียวต่อให้คนอื่น จดไว้
หลายๆ ที่ เทียนเราจะสว่างไสวไปหมด เทียนเราได้ต่อๆ ไป

การอุทิศส่วนกุศล เราอุทิศไป อุทิศไป ยิ่งอุทิศส่วนกุศลเพราะเป็นนามธรรม
เป็นความรู้สึก อุทิศได้ล้านๆ ใดๆ ครั้งเลย แต่ถ้าหวนนะมีอันเดียว แต่ถ้าอุทิศไปนะเรา
จะมีล้านอัน เทียนจะมีล้านเล่ม แต่ถ้าเราตระหนี่ถี่เหนียวเราจะมีเทียนเล่มเดียว ถ้าเรา
อุทิศออกไปเราจะมี ๒ เล่ม ๓ เล่ม ๔ เล่ม ๕ เล่ม มีเยอะๆ ใดๆ ด้วยการอุทิศออกไป
ไง แต่กิเลสมันไม่ยอม อุทิศให้เขาทำไมของกู กูจะเอาอันเดียวพอ แต่ถ้าอุทิศเราจะมี
ล้านๆ ใดๆ อัน นี้เรื่องของบุญกุศล คนเข้าใจได้ยาก คนเข้าใจสิ่งนี้ไม่ได้

ถาม : ทำอย่างไรให้หมดกรรม

หลวงพ่ : การหมดกรรมง่ายที่สุดเลย นี่เวลาทำอย่างไรให้หมดกรรม แล้วก็ไปแก้กรรมกัน ไปแก้กรรมให้เขาหลอกกินนะ โยมอยากแก้กรรมไหม อยากพ้นทุกข์ไหม มาแก้กรรม เอาตั้งคัมมา เอาตั้งคัมมา ฉันได้ตั้งคัม เอาเงินไปให้เขา มันไปแก้อะไรกัน

การแก้กรรมนะ กำหนด พุทโธๆๆๆๆ นี่ให้มันสงบเข้ามา การแก้กรรมมีทางเดียวคือการภาวนา การภาวนาจะชำระให้สิ้นกิเลส ชำระกรรม ชำระสิ่งชั่วช้าลามกในหัวใจ การจะแก้กรรมต้องทำความสงบของใจ

รถยนต์เวลาเราจะซ่อมเครื่อง เวลาติดเครื่องอยู่จะซ่อมเครื่องรถยนต์ได้ไหม รถยนต์จะซ่อมเครื่องต้องดับเครื่องก่อนใช่ไหม รถยนต์จะเปลี่ยนอะไหล่ มันยังติดเครื่องอยู่เลย แล้วบอกว่าจะเปลี่ยนลูกสูบได้ไหม บุญกรรมที่มันเกิดอยู่นี้ แล้วบอกจะแก้กรรม จะแก้กรรม รถมันติดอยู่จะแก้ได้ไหม แต่ถ้าเราดับเครื่องนะ พุทโธๆๆๆ ให้เครื่องมันดับ พอดับเครื่องจะเปลี่ยนอะไรก็ได้จะเปลี่ยนแหวน เปลี่ยนลูกสูบ เปลี่ยนอะไรได้หมดเลย

แก้กรรมเห็นไหม พุทโธๆ ให้จิตมันสงบเข้ามา พอสงบเข้านี้อุทิศส่วนกุศลตรงนี้ นี่แก้กรรมตรงนี้ ไอ้แก้กรรมที่เขาไปแก้กันนะ เอาตั้งคัมมา เอาตั้งคัมมา เอาตั้งคัมมา ไอ้กรรมอย่างนั้นมันเป็นธุรกิจ เราเป็นคนทำความชั่วเอง เราเป็นคนทำความดีเอง ใครจะทำให้เรา ใครจะแก้ให้เรา นั่งอยู่นี้บอกให้กินข้าว เราเม้มปากไว้เราจะได้กินข้าวไหม เราจะกินข้าวเราต้องอ้าปากสิ อ้าปากแล้วป้อนข้าวเข้าไปจะได้กินข้าว

จิตใจเราจะแก้กรรมนะ จิตมันรู้จักตัวจิตหรือยัง กรรมมันเกิดที่ไหน ไอ้ตัวจิต ไอ้ตัวที่รับกรรมมามันอยู่ตรงไหน แล้วไอ้ตัวรับกรรมมานี้ มันแบกกรรมมาอย่างไร แล้วทำอย่างไรจะไปแก้มันได้

ถาม : นักการเมืองดีและไม่ดี ดูภายนอกอย่างไร

หลวงพ่ : นี่ นักการเมืองดีหรือชั่ว เขาเรียกว่ารัฐบุรุษ รัฐบุรุษเขาทำเพื่ออนาคต นักการเมืองเขาต้องมีวิสัยทัศน์ นักการเมืองดีหรือชั่ว เขาว่า นักการเมืองระดับปานกลางเขาจะทำประโยชน์ของเขา เพื่อให้คนรักศรัทธาเขา แต่นักการเมืองที่ดีเป็นรัฐบุรุษ

เขามองอนาคต เขามองถึงลูกหลานของเรา พอเขาทำถึงลูกหลานของเรา ถึงเวลาที่ผลตอบสนองมา เราจะรักนักรการเมืองนั้นมากเลย แต่ถ้านักรการเมืองชั่ว มันยิ่งน้อยลงเข้าไปใหญ่

ถาม : ดูภายนอกอย่างไร

หลวงพ่ : ดูภายนอกนี้ คนเรามันใส่หน้ากาก ๕ ชั้น ๑๐ ชั้น โลกนะใส่แต่หัวโขนเข้าหากัน เราถึงต้องใช้ระยะเวลา เขาเรียกวุฒิภาวะ ถ้าเรามีวุฒิภาวะ คนดีก็ดีในตัวของเขา ถ้าดีในตัวของเขา แต่ถ้าคนไม่ดีเขาโฆษณาตัวเขา เราไม่น่าเชื่อถือ ฉะนั้นจะดูอย่างไรมันต้องใช้กาลเวลา และต้องมีวุฒิภาวะ หมายถึงมีเหตุมีผลซึ่งตัวเอง ฉะนั้นถึงว่าดูอย่างไร

ถาม : ลายมือบอกดวงชะตาจริงหรือ

หลวงพ่ : มันก็มีส่วนในเรื่องพรหมศาสตร์ เห็นไหม เวลาเราปฏิเสธว่าผีตัวไหน ผีตัวไหน แต่อย่างนี้เขาเรียกไสยศาสตร์ พรหมศาสตร์อะไรนะ เขาเรียกตำราหมอดู เขามีของเขา เป็นสถิติ ฉะนั้นลายมือต่างๆ เขาดูของเขา แต่อย่างที่เขาบอกนี่ พูดเรื่องกรรม ใครกำหนด ฉะนั้นดวงชะตาต่างๆ อย่างนี้ มันเป็นเรื่องปลายเหตุ เรื่องต้นเหตุคือเรื่องจิตของเรา

ถาม : ทำอย่างไรจึงเกิดมาเป็นคน

หลวงพ่ : การเกิดมาเป็นคนถือถือศีล ๕ เขาเรียกว่ามนุษย์สมบัติ มนุษย์สมบัติเราไม่ฆ่าคน คนเกิดมาเห็นไหม บางคนเกิดมาอายุสั้น อายุยาว อายุยืน อายุต่างๆ กันนะ เพราะได้ทำลายเขาฆ่าเขาอายุจะสั้น ดูทำไมคนในพระพุทธศาสนาเห็นไหม คนที่อยากจะมีชีวิตยืนยาว เขาจะปล่อยปลา ปล่อยนก ปล่อยสัตว์กันไ้ แต่ปล่อยสัตว์เขาปล่อยกันโดยข้อเท็จจริงนะ เดียวนี้ปล่อยแบบธุรกิจก็ไม่ดี ปล่อยแบบธุรกิจเห็นไหม ปล่อยนกไปแล้วนกก็วิ่งกลับเข้ามาในกรงอย่างเก่า มันปล่อยแบบธุรกิจ ปล่อยแบบธุรกิจมันไม่ได้ปล่อยตามความเป็นจริง

ถ้าปล่อยตามความเป็นจริง สังเกตได้ใครไปปล่อยปลานะ ไปซื้อปลาที่มันจะตายแล้วไปปล่อยมัน เวลาเราปล่อยลงน้ำไปนี้ โดยสัญชาตญาณมันจะรู้ตัวมัน มันจะ

ว่ายน้ำไปนะ แล้วมันก็จะว่ายกลับมาขอบคุณ แล้วมันค่อยว่ายไป มันรู้ว่าเราให้ชีวิตมันนี่! ถ้าโดยปล่อยปลามันขอบคุณนะ สัตว์สัตตชาติญาณมันรู้ เวลาปลาเอาไปปล่อย มันจะว่ายออกไปนะ แล้วมันจะวนเข้ามา แล้วก็ขอบคุณ ขอบคุณ ขอบคุณ แล้วมันก็ว่ายไป นี่พูดถึงว่าทำอะไรถึงเกิดมาเป็นคนใจ การเกิดเป็นคนเขาเรียกมนุษย์สมบัติ มนุษย์สมบัติคือศีล แล้วพอศีลแล้วนี่ มันจะมีอายุยืนยาวต่างๆ นี่ มันเป็นเรื่องเวรเรื่องกรรมทั้งนั้น

ถาม : แมว ๕ ชีวิตมีจริงหรือ

หลวงพ่ : แมว ๕ ชีวิตนี้มันเป็นโวหารนะ มันเป็นการทายว่าแมว ๕ ชีวิตหมายถึงว่าคนเกิด คนทำดีทำชั่วหลายครั้งหลายหนไง แมว ๕ ชีวิตแหล่ ! แมวมี ๕ ชีวิต ไอ้เรื่องจิตวิญญาณนี่อีกเรื่องหนึ่ง ถ้าเรื่องจิตวิญญาณไม่ใช่ ๕ ชีวิตหรอก ล้วนๆ ชีวิตเลยละ

ถาม : ชีวิตวงชะตากำหนดจริงหรือ หรือเรากำหนดเอง

หลวงพ่ : เรากำหนดเองถ้ามีสติปัญญา ในปัจจุบันถ้าเราประพฤติปฏิบัติ เรากำหนดเอง แต่ดวงชะตามันเหมือนประวัติศาสตร์ เหมือนอดีต ทุกคนเกิดมามีการกระทำมา อันนั้นเขาเรียกว่ากรรมเก่า แล้วเรากำหนดเองคือกรรมปัจจุบัน กรรมใหม่คนเรามีกรรมเก่ากรรมใหม่นะ กรรมเก่าคือการกระทำมา กรรมใหม่ที่เราจะแก้ไขของเรา

ถาม : ทำอะไร ถึงเกิดรู้สึกอิจฉาริษยา

หลวงพ่ : ไม่ต้องทำ มันเป็นอย่างอยู่แล้ว อิจฉาริษยากิเลสมันมีอยู่ทุกคน ไม่ต้องไปทำหรอก มันมีอยู่แล้ว เพียงแต่เรามีสติปัญญายังยังมัน อย่าไปเชื่อมั่น ทุกคนเขาก็มีดีมีชั่วทั้งนั้นนะ เราก็มีดีมีชั่วเหมือนกัน ฉะนั้นเราพยายามแก้ไขเรา เราพยายามเมตตาต่อกัน ไม่ต้องไปทำอะไรหรอก มีแต่ทำอะไรที่จะแก้ไขไม่ให้มีเลย การที่อิจฉาริษยาร้อนนี้ แต่ถ้ามันมีโดยธรรมชาติ ทุกคนมี ทุกคนมันมีโดยสัตตชาติญาณ มนุษย์มันมีอย่างนี้ทุกคน เขาเรียกกิเลส เพราะเราเกิดมาจากอวิชชา จะปฏิเสธว่าคนโน้นมี คนนี้ไม่มี ไม่ใช่หรอก

ถ้ามันไม่มีมันก็ไม่ต้องมาเกิด ที่นี้พอมาเกิด ก็เลสมันก็มีของมันอยู่แล้ว เพียงแต่เราจะควบคุมมันอย่างไร แล้วจะชำระให้มันหมดไปจากใจเราอย่างไร ฉะนั้นของมันมีอยู่แล้ว ไม่ต้องทำอะไรให้มันเกิดหรืออก ทำอย่างไรให้มันหมดไปต่างหากล่ะ ทำอย่างไรให้มันไม่มี ทำอย่างไรให้เราไม่เมตตาต่อกัน ทำอย่างไรเพื่อให้ประโยชน์กับโลก จบแล้ว เอวัง